

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

РѢКЪ 1898.

Выдано 6. Вересня.

Ч. IX.

Ч. 4364.

Ч. 58.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало сюда пѡдъ днемъ 20. Серпня с. р. ч. 74712 слѣдующе:

„Его цѣсарске и королѣвске Апостольске Величество Найвысшимъ Постановленемъ зъ 3. Лижня 1898 благоволили милостивѣйше вдовамъ по гр. кат. священникахъ, котрѣ вже побирають рѡчный даръ зъ ласки зъ фонда религійного позволить ѡтъ 1. сѣчня 1899 пѡдвышене того побору на рѡчныхъ 200 злр.

Заразомъ Его Величество уполномочнили милостивѣйше С. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданя и Просвѣты дабы тымъ вдовамъ вызначавъ датки на выхование не заосмотреныхъ малолѣтныхъ дѣтей въ квотѣ по 40 злр. для каждой дѣтины ажъ до укѡнченя 24. року житя, або попередного заосмотреня, однакожь съ тымъ условемъ, що сума даткѡвъ для одной родины не може выносити бѡльше якъ 200 злр.

Даръ зъ ласки може бути признаный навѣтъ тымъ вдовамъ, котрыхъ умершій мужъ менше якъ 10 лѣтъ повнивъ обовязки душпастырскѣй, а такожь сиротамъ безъ родичѣвъ и сиротамъ, котрыхъ мати не побирае дару зъ ласки, въ квотѣ по 40 злр. ѡтъ одного лица а не менше якъ 100 злр. на одну родину.

О томъ маю честь завѣдомити Всесвѣтлѣйшій Ординарь въ слѣдстве рескрипту С. Е. Пана Министра Вѣроисповѣданя и Просвѣты зъ дня 16. лижня 1898 ч. 1728 съ примѣчанемъ, що ц. к. Намѣстництво заряджуе що потреба, чтобы пѡдвышенѣй поборы могли бути зъ 1 сѣчня 1899 истинно асигнованѣй“.

Подаючи съ особливою радостію до вѣдомости Прч. Духовенства Его цѣсарского и королѣвского Апостольского Величества Найвысше Постановлене, змѣряюче до полученя гѡркой долѣ вдѡвъ и сирѡтъ по священникахъ, а то, якъ видно зъ тенору повысшого, и тыхъ вдѡвъ и сирѡтъ, котрѣ до теперь нѣякого дару

О пѡдвышеню до-теперѣшного рѡчного дару зъ ласки зъ фонда рел. вдовамъ и сиротамъ по священникахъ.

зъ ласки не побирали, котрѣ отже ѳтповѣдними поданями до Выс. ц. к. Намѣстництва звернути ся повиннѣ, Еп., Консисторія не сумнѣває ся и на хвилю, що Прч. Духовенство плекаючи заедно въ сердцахъ своихъ династычнѣ чувства и ѳтзначающе ся щирою любовію, та непохитною вѣрностію и преданностію для Найвысшой Особы Нашого Найяснѣйшого Монарха, прійме съ великою вдячністію тоє нове добродѣйство, котрымъ Ёго Величество въ ювілейнѣмъ роцѣ 50-лѣтнего панованя Свого зазначити намѣрили Свою великодушнѣсть и ѳтцѣвскѣ опѣку надъ тыми, що то пѣдъ тягаромъ недостаткѣвъ до теперъ упадаючи безъ выгяду на лучшу будучнѣсть коротали въ нѣждѣ жите свое. ѳтъ кѣлькохъ десяткѣвъ лѣтъ и Герархія духовна и репрезентанты народа трудили ся въ справѣ получшеня незавидной долѣ вдѣвъ и сирѣтъ священническихъ, але безъ видимыхъ результатѣвъ; та и въ тѣмъ разѣ многѣ сумнѣвали ся, чи тѣи заходы увѣнчанѣ будутъ пожелаемымъ успѣхомъ. И ото Ихъ ц. к. Ап. Величество, Наймилостивѣйшій Нашъ Цѣсарь, въ невысказанѣй добротѣ Своей, яко благородный, добрый батько промышляющій неперестанно о щастію дѣтей Своихъ, звернули ся зъ ласкою и доброжичливостію Своею до вдѣвъ и сирѣтъ нашихъ подаючи имъ можнѣсть до заспокоеня найконечнѣйшихъ потребъ жита.

Тожъ Прч. Духовенство зъумѣе оцѣнити благородне сердце и превелику добротливѣсть Найяснѣйшого Нашого Монарха и стане съ пѣдвоеною ревностію молити Бога Всевышнього о здорове и якъ найдовшій вѣкъ для Великодушного Добродѣя, Нашого Наймилостивѣйшого Цѣсаря и Пана, плекаючи въ сердцахъ своихъ и въ сердцахъ нашего всегда вѣрного и преданого Найвысшой Династїи народа чувства глубокой вдячности, нѣколи непоколебимой вѣрности и найщиршой любви до Ихъ ц. и к. Ап. Величества и цѣлого Найвысшого, Пануючого Дому.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Вересня 1898.

Ч. 4379.

Ч. 59.

О духовн. реколекціяхъ въ дух. семинаріи во Львовѣ.

Выдѣль Товариства св. Апостола Павла у Львовѣ просивъ насъ пѣдъ днемъ 20. Серпня 1898 ч. 39 о оголошенѣ, що на дняхъ 27., 28., 29. и 30. Вересня н. ст. сего року ѳтбудуть ся реколекціи духовнѣ для Всч. Священства въ семинаріи руской у Львовѣ. Початокъ дня 27. Вересня (вторникъ) вечеръ.

Подаючи съ прїятностію се оголошенѣ до вѣдомости, маемъ надѣю, що Всч. Духовенство Нашой Епархїи якъ найчисленнѣйше возьме участь въ тыхъ реколекціяхъ.

Отъ Еп. Ординарія.

Перемышль, дня 24. Серпня 1898.

На прошене Прч. Уряду парохіяльного въ Хлипляхъ, дек. Комарнянського оголошує ся понизше, прислану тутъ ѳдозву и взыває ся горячо Всч. Духовенство, щобы справою тою усердно заняло ся и жертвами къ ѳтбудованю погорѣвшой Церкви причинило ся:

О жертвахъ на будову церкви въ Хлипляхъ.

„Не задля пустого якъ бы кто думавъ звычайю, але дѣйствию пекучою конечностю приневолені есмо до численнихъ сегорѳчныхъ ѳдозвъ ювильныхъ прилучити и нашу ѳдозву о складки на будову новой церкви въ Хлипляхъ, повѣта Мостиского. Треба бо знати, що парохіяне тутейші ѳтъ трийцять и трехъ лѣтъ позбавлені суть святинѣ Божой, той найкрѣпшой твердынѣ нашего св. обряду и народности. Середь пѳзной ночи повставъ тогда въ навечеріє св. Богоявленія страшный пожаръ въ серединѣ церкви зъ невѣдомой причины и знищивъ еи до гла вразъ съ вѣми дорогоцѣнными приборами церковными, бо о выратованю тыхже не могло бути и бесѣды. Коли бо збѣгли ся парохіяне на мѣстце катастрофы, представивъ ся имъ страшный видъ знищеня, зъ цѣлого бо храму Божого лишила ся тѳлько купа попелу и недогаркѳвъ. Не треба и казати, якъ гѳрко заплакали и затужили осиротѣлі дѣти за своею матерію - церковю, може еще въ бѳльшой мѣрѣ, якъ колись плакали Израильтяне въ неволи Вавилоньскѳй за своимъ величавымъ храмомъ Єрусалимскимъ и за своею ѳтчиною, тымъ паче, що бачили, що не такъ скоро задля убожества прійдуть до новой церкви. На разѣ провизорично збудовано малу капицю та заосмотрено еи въ найпотребнѣйшій рѣчи литургічній. Та отъ зубъ часу дѳбравъ ся и до той маленькой твердынѣ народной и пѳдгризъ еи до той степени, що задля грозячого небезпеченства упадку може бути каждой хвилѣ черезъ власти замкнена. Зъ той причины рѣшивъ ся комітетъ парохіяльный за помочю Божою розпочати будову новой церкви въ слѣдуючѳмъ роцѣ, если тѳлько роздобуде ѳтповѣднй фонды, котрыхъ ту на жаль нема. Тай не можъ дивувати ся сему, зваживши, що тутейшій народъ задля лихого ґрунту и браку зарѳбкѳвъ есть дуже бѣднй; а коли ще до того додамо послѣднй тяжкй лѣта, выдатки конкуренцій на парохіяльнй будынки, та голодъ въ послѣднѳмъ роцѣ, то рѣчею есть зовѣмъ природною, що парохіяне упали въ великй довги и залеглости податковй. Зъ той причины народъ вже теперъ несе послѣдну свою кервавицю на заспокоєне докучливыхъ тягарѳвъ. Въ такихъ обставинахъ безвзглядне стягане конкуренціи потягнуло бы за собою дуже сумнй наслѣдки, бо по при иншѳмъ вызуло бы не одного зъ батькѳвского ґрунту на користъ глитаѳвъ-нехристѳвъ. Но въ тѳмъ неѳраднѳмъ положеню памятаючи на слова Христовй „Просите и дастъ ся вамъ“ потѣшаемо ся милю надѣєю на посторонну помѳчь. Тожъ мы днесъ въ тѳй пекучѳй потребѣ вытягаемо свои скостенѣлі руки съ покѳрною просьбою до нашего патріотычного Загалу а особливо нашего Всч. Духовенства и просимо: ВП. Родимцѣ звольте ласкаво кинути лепту на будову згаданой церкви, а мы своими молитвами выпросимо у Всевышнего благословеніє Боже и всяке благо для нашихъ Добродѣѳвъ. — Ласкавй жертвы и наименшй пріймає съ вдячностю: Урядъ парохіяльнй въ Хлипляхъ п. Крукеничи. — ѳтъ ґр. кат. Уряда парохіяльного въ Хлипляхъ, дня 22. серпня 1898. — Въ имени парохіянь: Свящ. Симеонъ Борисъ“.

Отъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 3. Вересня 1898.

Х Р О Н И К А.

Отличія крылошаньскій получили:

- Ч. 4375. О. Савчинъ Іоаннь, професоръ религіи при ц. к. II гимназіи въ Перемышли
„ 4376. „ Копко Максимъ, професоръ религіи при ц. к. учительской Семинаріи
женьской въ Перемышли.
„ 4377. „ Кмитъ Поліевктъ, професоръ религіи при ц. к. гимназіи въ Дрогобычи,
и именованый тіт. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.
„ 4340. „ Кушнѣръ Едвардъ, Деканъ Старосамбѣрскій и парохъ въ Сторонной.
-

- Ч. 4341. О. Кушнѣръ Едвардъ, дотеперѣшній завѣдатель деканата Старосамбѣр-
ского, именованый дѣйствительнымъ деканомъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4385. О. Добрянскій Николай, въ Коростнѣ, дек. Устрицкого.
„ 4417. „ Каламунецкій Петро, въ Новици, дек. Бѣцкого.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4295. О. Ломницкій Сава, въ Завишни, дек. Белского. О. Бенцѣнъ Андрей, въ
Тартаковѣ, дек. Сокальского.
-

- Ч. 4338. Гевричь Антоній, укѣнченый богословъ, получивъ ѡтпустку зъ тут. Епар-
хіи на Епархію Станиславѣвску.
-

- Ч. 4325. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 11. Серпня 1898, Ч.
68309 продовжило дотацію рѣчныхъ 300 зл. зъ фонда религійного для
сопомочника пароха въ Ольхѣвцяхъ дек. Ольховецкого, на часъ душпасты-
рования тамошного пароха О. Теодора Семечки.

До каноничной институціи завѣдваній:

- Ч. 4474. О. Жукъ Георгій, на парохію Вербиця, дек. Угнѣвского.
„ 4475. „ Брыкъ Алексей, на Свидникъ, дек. Старосамбѣрского.
„ 4476. „ Круликовскій Іосифъ, на Долгомостиска, дек. Судововишеньского.
„ 4432. „ Миколайчукъ Мартинъ, на Куличкѣвъ, дек. Белского.

Отъ Еписк. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. Вересня 1898.

Константинъ,
Епископъ.